

krav. Da de nærmere regler om *vandrende lønmodtagere* fastsættes ved forordninger, som gælder umiddelbart i samtlige medlemsstater, er det retligt set ikke nødvendigt at ændre lovbestemmelser herom. Af ordensmæssige grunde bør man imidlertid ophæve modstående danske bestemmelser også på sådanne områder, hvorfor bemyndigelsen også omfatter disse bestemmelser.

§ 6 har følgende ordlyd:

„Regeringen afgiver beretning til folketinget om udviklingen i De europæiske Fællesskaber.

Stk. 2. Regeringen underretter et af folketinget nedsat udvalg om forslag til rådsvedtagelser, der bliver umiddelbart anvendelige i Danmark, eller til hvis opfyldelse folketingets medvirken er nødvendig.“

Paragraffen tilsigter at sikre folketingets muligheder for at være *orienteret* om arbejdet i EF og udøve en *parlamentarisk kontrolfunktion*. Den må ses på baggrund af de begrænsede beføjelser, der efter traktaterne er tillagt Det europæiske Parlament.

Den i stk. 1 omtalte beretning skal afløse de hidtil af regeringen udsendte årlige beretninger om Danmark og De europæiske Fællesskaber.

Ifølge § 7 træder loven *i kraft* samtidig med den i § 1, stk. 1, nævnte traktat, bestemmelserne i § 1 dog ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Loven gælder ifølge § 8 ikke for *Færøerne*.

Den særlige ordning, der indeholdes i tiltrædelsesakten, indebærer, at traktaterne ikke omfatter Færøerne, men at regeringen senest den 31. december 1975 på grundlag af det færøske hjemmestyres beslutning kan give meddelelse om traktaternes anvendelse for Færøerne.

Traktaternes eventuelle fremtidige anvendelse for Færøerne vil nødvendiggøre vedtagelse af en lov herom efter reglerne i grundlovens § 20.

Danmark havde i 1961 og i 1967 indgivet ansøgninger om optagelse i De europæiske Fællesskaber, og folketinget havde ved dagsordensvedtagelser af 4. august 1961 (årbog 1960-61 side 511), 11. maj 1967 (årbog 1966-67 side 596) og 1. november 1970 (årbog 1970-71